

150 mio. kr. Da det senere af Dansk Folkeparti blev dokumenteret, at den virkelige udgift ville udgøre kun lidt over en tiendedel af dette beløb, nemlig ca. 16 mio. kr., var regeringens argument et andet, nemlig at man ikke ville påtvinge befolkningen at skulle modtage et dokument, som nogle måske ikke ønsker i deres brevkasse.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har følgende overordnede bemærkninger til forfatningen:

Symbolernes Europa

På alle væsentlige områder bliver EU med den nye forfatning til en stat. De symboler, vi normalt forbinder med noget nationalt, og som er identifikation på en stat, er opregnet i artikel I-8. Det er naturligvis ikke en tilfældighed, men har det meget klare politiske sigte, at EU ikke længere skal være en mellemstatslig organisation, men en stat med alt, hvad til stater hører. Derfor har man i artikel I-8 forfatningsfæstet, at unionen har et flag, unionen har en hymne, unionen har et motto, unionen har en mønt, ligesom unionen har en nationaldag. Disse symboler sender et utvetydigt signal om, at nationalstaternes tid er forbi. Fremtiden er unionens – og derfor må unionen udstyres med de tegn, der tidligere udgjorde de nationale holdepunkter. Det fastslås da også direkte i artikel I-7, at »Unionen har status som juridisk person«. Det betyder i realiteten, at Unionen ikke kun er et samarbejde mellem selvstændige stater, men at Unionen selv er en stat.

Mindre og mindre indflydelse for Danmark og andre små lande

Nu er symboler, mottoer og fælles hymne lidt luftige og ukonkrete begreber. Hvad der imidlertid ikke er luftigt, er de nye magtbalancer. Som bekendt er det Ministerrådet, der træffer de afgørende beslutninger. I dag har hvert land et fast antal stemmer. Men med forfatningen bliver det afgørende fremover landenes befolkningsstørrelser. Det betyder, at Danmarks indflydelse bliver nedreguleret til 1,17 pct. (5,3 mio./452 mio.). Med de forestående optagelser af Rumænien, Bulgarien og måske Tyrkiet vil de danske stemmewægte blive yderligere forringet. Det er et historisk anslag mod Danmarks selvstændighed som nation, når et flertal i Folketinget nu vil prøve at overtale befolkningen til at acceptere en europæisk grundlov, der på samme tid overfører nye magtområder til Unionen og drastisk redu-

cerer den danske og andre små landes indflydelse på afgørelserne. Det er et historisk svigt, som befolkningen forhåbentlig vil gennemskue og forhindre den politiske elite i at få held med.

De nye stemmeregler gavner entydigt de store lande. Kun Frankrig, Tyskland, Spanien, Italien og Storbritannien får mere magt. Alle andre mister indflydelse.

Samme tendens kan ses i de to andre afgørende magtorganer i EU. I Kommissionen skal vi i hver tredje 5-års-periode acceptere ikke at have nogen kommissær overhovedet og dermed været afskåret fra at fremsætte forslag i EU. I Europa-Parlamentet, hvor Danmark i dag har 14 medlemmer, sættes der en mindstegrænse på 6 medlemmer. Der er ingen tvivl om, at antallet af danskere i Europa-Parlamentet vil blive nedsat i takt med de udvidelser, som EU arbejder på. Bulgarien og Rumænien er allerede sikret medlemskab, og den 3. oktober 2005 – en uge efter, at danskerne har stemt om forfatningen – falder der afgørelse om at indlede forhandlinger med Tyrkiet om optagelse.

Antallet af medlemmer i Europa-Parlamentet er afgørende for den demokratiske repræsentation. Jo færre medlemmer Danmark får, des flere stemmer skal der til for at blive repræsenteret. Med de udvidelser, som unionen lægger op til, er der ingen tvivl om, at Danmark vil komme tættere og tættere på de 6 medlemmer. Dermed bliver spærregrensen ved EU-parlamentsvalg her i landet 16,5 pct. Ved folketingsvalget i februar 2005 fik Dansk Folkeparti 13,2 pct., Det Konservative Folkeparti 10,3 pct., Det Radikale Venstre 9,2 pct., Socialistisk Folkeparti 6,0 pct. og Enhedslisten 3,4 pct. af stemmerne. Med de samme stemmetal til Europa-Parlamentet ville ingen af disse partier få et medlem valgt. Kun Venstre og Socialdemokraterne ville blive repræsenteret. Det er fremtidsudsigterne for de danske politiske partier og de folkelige bevægelser. Vi risikerer inden for nogle år et topartisystem, hvor en meget stor andel af de danske vælgere, måske endda et flertal af danske vælgere, ikke vil blive repræsenteret i Europa-Parlamentet et meningsmonopol, der intet har med folkestyre at gøre.

Havde EU bare været et koordinationsorgan for handel, miljøstandarder og lignende tekniske forhold, kunne vi nok have levet med ikke at have så meget at skulle have sagt. Men med den nye forfatning, hvor det bliver en selvstændig